

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVIII. številka 677 datum 27. 7. 2025

Ob Božji Besedi 17. nedelje med letom (leto C):

1 Mz 18,20-32; Ps 138,1-3.6-8; Kol 2,12-14; Lk 11,1-13

**»Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« Rekel jim je:
»Kadar mólite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš
vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpústi nam naše grehe, saj tudi mi
odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan, in ne daj, da pademo v skušnjava!«**

O molitvi očenaša pripoveduje stara legenda ... Sv. Urh ali Ulrik je bil škof v bavorskem mestu Augsburgu v 10. stoletju. Ta škof je imel zelo skopega in neusmiljenega kuharja, ki je vsakega reveža zapodil iz hiše. Nekoč se na vratih oglasi berač in prosi za hrano, obenem pa obljubi, da bo v zahvalo za škofa zmolil en očenaš. Kuhar se nejevoljen zadere: **»Koliko je pa vreden en očenaš!«** ter nažene reveža od vrat.

Škof sv. Urh za to izve in pokliče kuharja na zagovor. **»Moj dragi kuhar,«** mu reče, **»jezen si vprašal, koliko je vreden en očenaš. Na to vprašanje boš dobil odgovor v Rimu, ne od mene. Še danes se odpravi na spokorno romanje v Rim. Koliko je vreden on očenaš, ti more povedati samo papež.«**

Kuhar se je odpravil na pot. Ko se je čez mesece vrnil domov, je povedal papežev odgovor, ki se je glasil:

**»EN OČENAŠ JE KAKOR ZLATNIK,
TAKO ŠIROK KAKOR ZEMLJA IN TAKO VISOK KAKOR NEBO.«**

Pon., 28. 7. Viktor	Ob 19. uri za + Jederto Reflak
Tor., 29. 7. Marta, Marija in Lazar	Ob 19. uri za + Anito Vezonik
Sre., 30. 7. Peter Krizolog	Doma ne bo daritve – sv. maše!

Čet, 31. 7. Ignacij Lojolski	<i>Vabljeni na Rdeči breg! Ob 11. uri slovesnost in daritev na čast sv. Ignacija Lojolskega.</i> Prvi četrtek - ob 19. uri za + Marijana Vogrinca, Marijo in Feliksa Vajdnerja ter vse + na Lenčejevem
MOLITVENI NAMEN papeža LEONA XIV.	Molimo, da družbe, ki težko sobivajo skupaj, ne bi podlegle skušnjavi konfrontacije iz etičnih, političnih, verskih ali ideoloških razlogov.
Pet., 1. 8. Alfonz Marija Ligvorij	Prvi petek - ob 19. uri za + Alojzija (Slavka) Ladineka
Sob., 2. 8. Evzebij	Porciunkola ... Porciunkulski odpustek ... Doma ne bo daritve – sv. maše!
Ned., 3. 8. 18. NEDELJA MED LETOM	Prva nedelja – darovanje za obnovo strehe na župnijski cerkvi sv. Jerneja (Ribnica na Pohorju) in potrebe župnije (Sv. Anton na Pohorju) Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Marijo Osrajnik Ob 11. uri LEPA NEDELJA na čast sv. Ignacija Lojolskega na Rdečem bregu. Vabljeni!

Kaj je porciunkulski odpustek?

Izhaja iz dogodka leta 1216 ... Frančišek Asiški je pod mestom Assisi popravil cerkev Marije Angelske in si od benediktincev, ki so bili njeni lastniki, izprosil pravico do uporabe. V videnju mu je Kristus naročil, naj gre v mesto Perugia, kjer se je takrat mudil novi papež Honorij III.; prosi naj papeža za naklonitev popolnega odpustka vsem obiskovalcem cerkvice na dan njenega posvečenja, to je 2. avgusta, pa tudi za vse obletnice posvečenja v prihodnosti. Izročilo pripoveduje, da je bilo pri posvečenju cerkvice Marije Angelske navzočih 7 škofov, sv. Frančišek sam, ki je kljub začetnemu papeževemu upiranju od njega izprosil za porciunkulo omenjeno pravico, je imel pridigo in pri tem razglasil milost popolnega odpustka, ki so ga od takrat v času od opoldne 1. avgusta do sončnega zahoda 2. avgusta mogli dobiti vsi, ki so se skesano spovedali in molili v porciunkulski kapeli.

Skozi zgodovino se je pravica do porciunkulskega odpustka močno širila tudi na druge cerkve po svetu. Za doseg popolnega odpustka je potrebno opraviti delo, ki je obdarovano z odpustkom ... to je **obiskati cerkev s pravico do porciunkulskega odpustka**, in opraviti tri pogoje: **zakramentalna spoved, prejeti sveto obhajilo in moliti v papežev namen**. Pri tem se zahteva tudi, da nismo navezani na katerikoli, tudi mali greh. S prejetjem odpustkov verniki priznavamo, da **s svojimi lastnimi močmi**

ne zmoremo popraviti zla, ki smo ga s storjenimi grehi prizadejali sebi in tudi vsej družbi. Tako si pridobivamo spodbudo za zveličavno ponižnost. Prejemanje odpustkov nadalje uči, **kako tesno smo v Kristusu med seboj povezani in kako lahko nadnaravno življenje vsakega posameznika pomaga drugim, da bi se tudi ti mogli lažje in tesneje združiti z Očetom.** Prejemanje odpustkov nas torej vnema tudi k ljubezni do bratov in sester. (povzeto po: <https://svetniki.org/porciunkula-spomin/>)

Pon., 4. 8. Janez Marija Vianney	Ob 19. uri za + Franca Miklavca in vse umrle pri hiši
Tor., 5. 8. Marija Snežna	Ob 19. uri za + Marijana Drževnika
Sre., 6. 8. JEZUSOVA SPREMENITEV NA GORI	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnjo za dušno in telesno zdravje in Božje varstvo
Čet, 7. 8. Sikst II.	Ob 19. uri za + Jožefa Ovčarja, obl.
Pet., 8. 8. Dominik	Ob 19. uri za + Marijo in Ivana Klemenca ter vse umrle pri Repišniku
Sob., 9. 8. Krstna sobota	TEREZIJA BENEDIKTA OD KRIŽA (<i>Edith Stein</i>) <i>sozavetnica Evrope</i> <i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 10. 8. 19. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za vse + Pušnikove</i> »LOVRENŠKA« NEDELJA ... vabljeni: ➤ <u>V Vuhred:</u> ob 9. uri ZLATA MAŠA msgr. Milana Gosaka ali ➤ <u>V Lovrenc na Pohorju:</u> ob 15. uri BLAGOSLOV ZVONOV. Slovesnost vodi: nadškof metropolit msgr. mag. ALOJZIJ CVIKL DJ

Pričevanje župnika Jožeta Čuka: **»No pain, no glory«** ... Oktobra lani sem se spuščal s kolesom z Osolnika proti Sori. Na zadnjem, najostrejšem ovinku, ki je samo nekaj sto metrov od doma, sem pri majhni hitrosti padel. Cestišče je bilo polno mokrega listja. Na njem je kolo spodneslo, kakor da bi se zapeljal po ledu. Zvrnil sem na desno ramo. Na prvi pogled ni bilo nič hudega: nobene rane, praske, krvi ali odrgnine. Tudi obleka je bila nedotaknjena in kolo tudi.

Padec pa je vseeno pustil posledice. V mirovanju ni bilo nobene bolečine, ko pa sem roko skušal premakniti, dvigniti ali zravnati, je bolelo. Osebna zdravnica me je napotila na temeljito preiskavo. Izvidi so pokazali, da je zaradi posledic udarca prišlo do vnetja sklepa. »Potrebno bo zdravljenje,« je dejala.

Pri prvih urah fizioterapije sem imel občutek, da ni nobenega napredka. Potem pa je delo terapevtov začelo dajati sadove. Po šestih mesecih zavzetega dela je ramenski sklep bistveno bolj gibljiv kot je bil neposredno po poškodbah.

Ker je v vsaki stvari priložnost za rast in poduk, sem tudi v tej neprijetni izkušnji prišel do zanimivega spoznanja. Če me ni pri vajah vsaj malo bolelo, ni bilo nobenega napredka. Ko bi se ustavil ob prvem znaku bolečine, bi zdravljenje upočasnili ali pa celo zaustavili. To se je najbolj izkazalo takrat, ko je terapevtka poiskala boleča stičišča mišičnih vezi. S pritiskom na te vozle je sprva povzročala hudo bolečino, a je ta nato počasi pojemala in izzvenela. Po takih posegih sem v naslednjih dneh zaznal občuten napredek. **Bolečina je tako zame postala pomembna učiteljica in zdravnica.**

To pravilo moremo nanesti na različne ravni življenja. **Bolečina je tudi del duhovnega življenja, saj nas sili spremeniti razmere, največkrat pa nas vabi, da se spremenimo mi sami.**

Podobno bi smeli reči o družbenem življenju. Če hočemo kaj resnično izboljšati, so največkrat potrebni tudi boleči ukrepi. Če se bomo na vsak način izogibali bolečim ali neprijetnim stvarem, ne bo napredka, ampak bomo obstali in nazadovali.

Ob tem razmišljanju sem se spomnil romanja v Kompostelo. Na koncu 900 kilometrov dolge poti je nekdo bistroumno napisal: **»No pain, no glory«**, kar bi mogli prevesti takole: **»Če na poti nisi trpel, na koncu ne moreš slaviti.«**

Upokojeni celjski podjetnik Danilo Bojanovič, po očetu Srb, po materi, ki je preživela Auschwitz, Slovenec, je to pomlad opravil peš romanje na relaciji Lurd-Santiago-Fatima. V 52 dneh je prehodil neverjetnih 1458 kilometrov. Med potjo je objavljajal na Instagramu, o njem je poročal Radio Fantasy. Ko je 7. maja prispel v Fatimo, na cilj, je na Instagramu med drugim zapisal: **1458 kilometrov ni veliko, ni pa tudi tako malo, a rdeče preproge ne pričakuješ, še manj pa kdo okoli tebe ve, kaj si zmogel. Zdržal sem in tudi v molitvi našel moči za vsak naslednji korak.** Najlepši odziv so objavili njegovi prijatelji iz ekipe, ki ustvarja Božični Vojnik. Na Facebooku so napisali: **Vsak korak je bil molitev. Vsaka tišina – odgovor. Od Lurda do Kompostele, do Fatime – ne zaradi razdalje, ampak zaradi globine. Ni pomembno, koliko si prehodil. Pomembno je, kako si prišel do sebe. Dragi Danilo, hvala, da si hodil tudi za nas.**

V vsakem času in v vsakem kraju so ljudje, ki čutijo izziv konkretne poti **v božje Neznano.** Takšni ljudje navdihujejo ostale, ki njihovo potrebo razumejo ali pa tudi ne, vsekakor jo spoštujejo. *CERKEV danes, uvodnik: Branko Cestnik*